

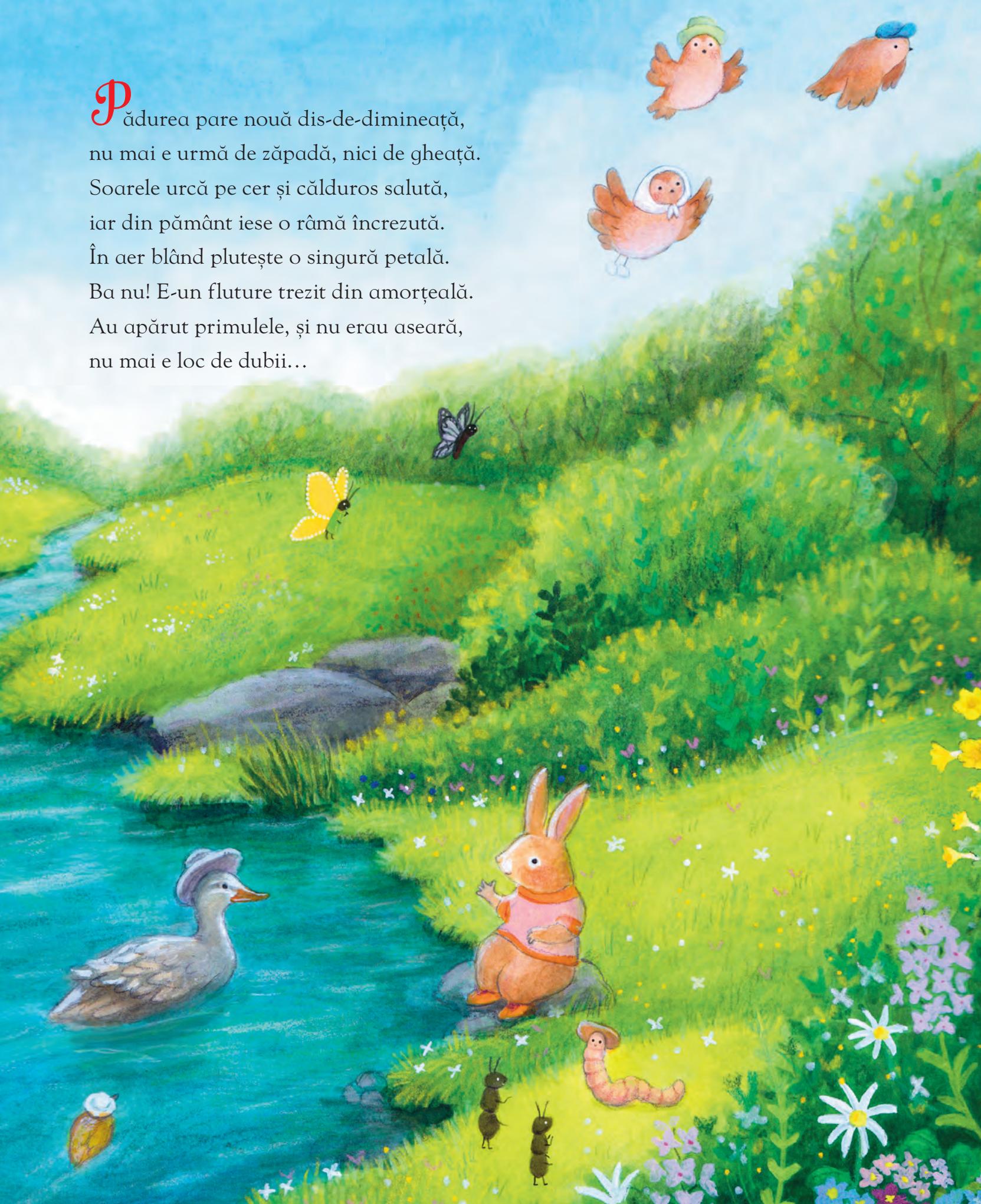
Giuditta Campello

ilustrații de Arianna Cicciò

E primăvara, dragă de verită

Pădurea pare nouă dis-de-dimineață,
nu mai e urmă de zăpadă, nici de gheăță.
Soarele urcă pe cer și călduros salută,
iar din pământ iese o râmă încrezută.
În aer blând plutește o singură petală.
Ba nu! E-un fluture trezit din amorțeală.
Au apărut primulele, și nu erau aseară,
nu mai e loc de dubii...

ESTE PRIMĂVARĂ!

Printre ramuri de piersic, Pițigoi iarăși trece,
zboară și zboară până la iazul cel rece.
Un strop îi ajunge lui Iepuraș chiar pe nas,
clipește, se strâmbă, dar nu face caz.
Veveriță aleargă să se joace cu ei,
se amuză, glumesc și cântă toți trei.

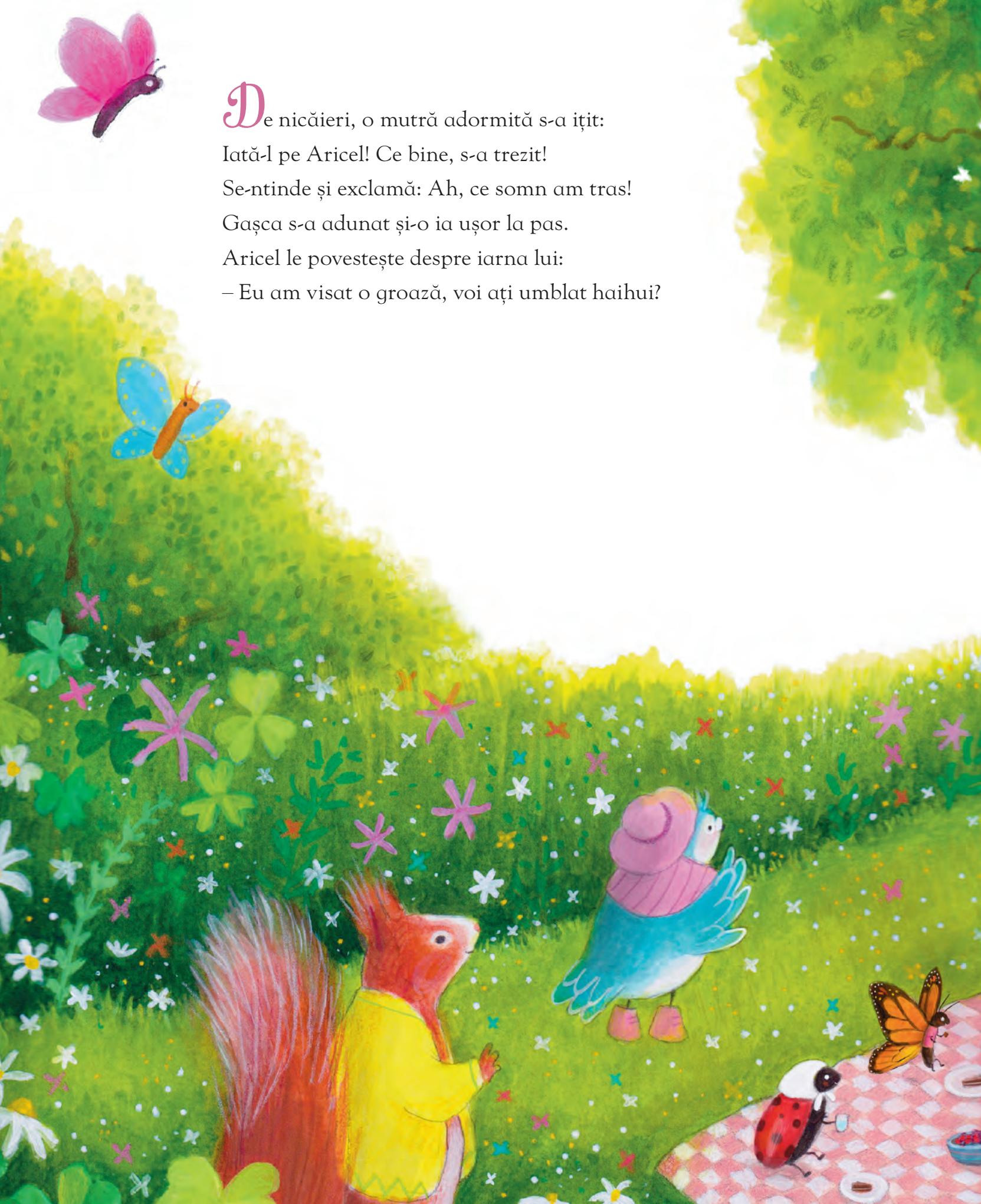

Primăvara-i rost de mare bucurie,
de alergat în voie, nițică nebunie!
Ce chef pe-alaiul nostru și ce mai încântare!
– Stați, zice Pițigoi, cine lipsește oare?

De nicăieri, o mutră adormită s-a ișit:
Iată-l pe Aricel! Ce bine, s-a trezit!
Se-ntinde și exclamă: Ah, ce somn am tras!
Gașca s-a adunat și-o ia ușor la pas.
Aricel le povestește despre iarna lui:
– Eu am visat o groază, voi ați umblat haihui?

-Am văzut atâtea lucruri uimitoare:
albe ninsori, înghețate izvoare.
Pământul ascuns părea diferit,
iar într-o zi, până și Iepuraș s-a rătăcit.

Avenit primăvara și natura s-a trezit la viață.
Până și Aricel a făcut ochi! Toată lumea se miră
și se bucură de paște înflorită. Numai Veveriță
pare puțin tristă. Narcisa pe care a plantat-o
nu a îmbobocit încă! Noroc că prietenii ei
o încurajează și o învață să aibă răbdare...
Căci într-o bună zi, narcisa le va face
o surpriză!